

Z cizích ženijních revuí.

RIVISTA DI ARTIGLIERIA E GENIO, ročník LXX. (1931). (Dokončení.)

Brig. gen. Cadorna: Desatero pro užití ženijního vojska (9.—10. sešit).

Autor pojednává na námětu v rámci divise o užití ženijního vojska v útočné operaci (od přibližování až po pronásledování) a vyvozuje ze studia některé závěry, jež pak zhušťuje v „ženijní desatero“.

Nejdůležitější závěry jsou:

Ženijního vojska smí být užito jen k důležitým, nesnadným a nutným pracem všeobecného rázu; nelze mu ukládati jednoduché a rozptýlené práce jen proto, že bylo divisi přiděleno.

Je třeba vždy přizpůsobiti druh a rozsah žádaných prací výkonnosti technických prostředků.

Svůj úkol může ženijní vojsko dobře splnit jen plánovitým a soustředěným zasazením podle myšlenky manévru velitele divise. Proto je členěno do hloubky, zasazeno vždy v organických jednotkách a netříštěno na malé prvky nebo mezi jiné zbraně. Jeho zasazení má být výslednicí myšlenky technického manévru velitele.

Každá práce vyžaduje určité množství osob a materiálu, je lépe zbývající podržeti v záloze, nežli plýtvati prostředky. Úkolem technika je zvoliti vhodné prostředky k určité práci a provésti podrobnou kalkulaci potřebného materiálu a času.

Užití vojska budiž vždy racionální a na vědeckém pracovním základě; přípravě práce třeba věnovati dostatek času, aby mohl být vypracován jasný program a nastaly obtíže v provádění.

Ženíjní desatero zasluhuje doslovného překladu; zní:

I. Zasad' ženíjní vojsko, když toho vyžaduje nutnost a opravňuje-li to jeho výkonnost.

II. Nepředstírej vyšší výkonnost nežli je možna, využij však plně jeho technické zdatnosti.

III. Užij ho vždy hromadně a metodicky po rozumné úvaze, podle důležitosti a naléhavosti, nikdy však po částech.

IV. Zasad' podle technického plánu prostředky nutné k přikázané práci, zachovej vždy zálohy, abys mohl čelit nenadálé potřebě.

V. Vol vždy materiál vhodný k terénu nebo terén podle materiálu, jaký máš; přízpůsob se pružně obému.

VI. Hleď, aby kroky techniky byly jen tak dlouhé, jako její nohy.

VII. Úspěch každého díla vyžaduje přesné kalkulace.

VIII. Nešetři časem na předvídanou a přesnou přípravu, jež je hlavní podmínkou úspěšné a rychlé práce.

IX. Pomni, že ženíjní vojsko nemůže spolupracovati bez předvídání a racionální metody — jinak pracuje nazdařbůh.

X. Šetři cennými technickými prostředky, abys jich mohl — třeba iniciativně — užítí ve vážných okamžicích.

žen. plk. Perroni: Lehké železné lávky a mostní konstrukce.

Autor uvažuje o dvou vzorech lehkých konstrukcí, které studoval na modelech a které by vhodně nahradily těžký mostový materiál Kohnův a Roth-Wagnerův a umožnily rychlý přechod přes překážky, kde není možná stavba válečného mostu (na př. rokle, srážná údolí atd.) a kde nelze stavěti podpory. Popisuje dva vzory těchto konstrukcí.

Jednoduchá rozložitelná lávka může překlenouti bez podpory překážku 24 m, má únosnost 850 kg a hodí se pro přechod vojska v dvojstupu, motocyklů, všech zbraní pěchoty a trénu; šířka vozovky je 2'30 m.

Skládá se ze samostatných trámů rámových mostních dílů, vyrobených z elektronu. Rámové díly jsou nejširší ve středu (délka 2'40 × výška 1'60 × šířka 0'60 m) a zmenšují se k oběma koncům až na 2'20 × 0'20 × 0'60 m. Rozměry samostatných trámů jsou co nejmenší, montování jednoduché.

Rozložitelný lehký most má tytéž rozměry jako lávka, únosnost je 2200 kg a dovoluje přechod vojska v trojstupu a lehkého dělostřelectva krokem (nápravy děla a kolesny musí být vzdáleny nejméně 4'50 m). Most je konstruován z materiálu jednoduché lávky zdvojeného dalšími mostními rámcovými díly, rozměrů 2'40 × 1'30 × 0'50 m.

Autor provedl podrobné zkoušky konstrukce a zatížení železným modelem zmenšeným v poměru 1:6 a docílil u jednoduché lávky pevnosti v tlaku 1200 kg, v tahu 900 kg na cm². Zkouška nosnosti byla s úspěchem provedena s poměrným zatížením 800 resp. 3600 kg. Model jednoduché lávky vážil 45 kg, lehkého mostu 120 kg, váha v přirozené velikosti by byla 34násobkem, při konstrukci z elektronu by se snížila na 400 a 950 kg.

Plné využití podobných konstrukcí pro větší překážky než 24 m by ovšem žádalo též konstruování potřebných podpor.

Plk. Chiappi: Zbraně pěchoty (1.—4. sešit).

V článku je srovnávána charakteristika, výkonnost a balistické vlastnosti zbraní italské a francouzské pěchoty. Podle vyvozených závěrů je pak zkoumán vliv

těchto vlastností zbraní na taktiku pěchoty obou armád podle cvičebních předpisů (italský z r. 1929, francouzský z r. 1919).

Ing. Stellingwerff: Moderní silnice (2.—5. sešit).

V úvodu studie je pojednáno všeobecně o vojenském významu moderních silnic a o požadavcích, které kladou na silnice moderní dopravní prostředky (zejména podle zkušeností ve Spojených státech). Poté je podán přehled nových silničních staveb v Itálii a pojednáno o jednotlivých druzích vozovek (betonové, živičné, dláždění atd.) a podány hlavní stavební údaje o materiálu, užívaném k budování silnic. Autor žádá úzkou součinnost silničních správ s ministerstvem války. Mjr. gšt. Bürger.

Různé zprávy.

Zvýšení počtu dělostřelectva a ženijního vojska ve Francii. V létě 1931 byla podána sněmovně předloha, která mění zákon z 28. března 1928 tím, že zvyšuje početné stavy obou zbraní a částečně je reorganisuje.

V dělostřelectvu má být zvýšen počet pěšího dělostřelectva (dosud 22 baterií) podle vzrůstu pevností a zlepšen výběr osob pro tyto jednotky, umístěné vesměs v pohraničí.

Protiletadlové dělostřelectvo má být zesíleno, aby udrželo krok se vzrůstem a pokrokem letectva.

Místo 4 pluků pěšího dělostřelectva a 5 pluků protiletadlového dělostřelectva má být utvořen proměnný počet samostatných oddílů a baterií.

Je navrhována reorganizace a zesílení měřických jednotek.

Počet ženijního vojska má být zvýšen a utvořeny nové jednotky v severní Africe pro nová opevnění tam zbudovaná. Početné stavy jednotek jsou zvyšovány, aby byl ulehčen výcvik.

Podle návrhu má být utvořeno:

- 6 ženijních pluků,
- 2 železniční pluky,
- 3 telegrafní pluky,

1 smíšený samostatný ženijní a telegrafní prapor,
samostatné ženijní prapory v severní Africe (domorodé),
mobilisační ženijní střediska,
určitý bližší neudaný počet ženijních rot v koloniích.

Počet praporů a setnin v pluku je různý, v celku má být postaveno:

- 54 ženijních a speciálních rot, cyklistické ženijní roty, ženijní pracovní roty,
- 17 železničních rot,
- 30 telegrafních a radiotelegrafních rot, oddíl holubů.

(Esercito e Nazione 9/1931.)

Nové alpské silnice mezi Itálií a Rakouskem. Stavba silnice přes Monte

Croce, která spojí údolí horní Piavy a horní Drávy a o níž bylo referováno denímkem tiskem, má být dokončena v r. 1932. Projekt je výsledkem zvláštní smlouvy mezi italskou a rakouskou vládou. Silnice je dlouhá celkem 10 km, šířka vozovky 7 m, stoupání nejvýše 6%; stavba si vyžádá nákladu 7 milionů lir. Dosud byly vystavěny 4 km silnice na jižní straně průsmyku Monte Croce, kde silnice dosahuje 12 serpentinami výšky 1300 m nad mořem. Na severním úbočí hory povede silnice ve značné části galeriemi, chránícími ji proti lavinám a kamení. V roce 1932 bude silnice slavnostně otevřena za účasti úředních kruhů obou zemí. Silnice má veliký význam hospodářský a vojenský, neboť spojením severní Itálie s údolím Drávy vzniká důležitá cesta k severu přes Taury a k východu podél Drávy.

Zároveň je stavěna v témže prostoru nová elektrárna o spádu 130 m a s výkoností 2000 HP, pro niž budou sváděny vody Butu kanálem dlouhým 3 km. Náklad činí 2 miliony lir, energie bude využito k průmyslovým účelům a k pohonu drah. („Rivista d'Artiglieria e Genio“ čís. 1/1931.)

Silnice přes Glockner bude nejkratší spojnici Benátek se Salcpurkem. Její délka je 30 km, střední šířka 55 m, stoupání do 10%. V trati z Fuchs do Heiligenblut překročí 5 sedel, nejvyšší 2506 m nad mořem. Cesta bude sjízdná od června do října, náklady dosáhnou 12 mil. šilinků.

Silnice přes Packé Alpy spojí údolí Mury u Judenburgu ve Štýrsku s úvalem Drávy v Korutanech, kam vede údolím Labudy. Z celkové délky 81 km vede 63 km ve Štýrsku, z toho 23 km v horách; tento úsek bude mít vozovku širokou 6 m se stoupáním do 5%. Úsek v Korutanech (18 km) bude mít stoupání do 8%. Náklady jsou rozpočteny na 18 mil. šilinků.

Obě silnice mají být dostavěny v roce 1933. („Riv. di A. e G.“ čís. 9/10 1931.)